

[Socialministeren.]

visse socialmyndigheder, herunder om trangstiftfældes forløb og konsekvenser, og en særlig undersøgelse foretages af de trangstiftfælde, der vedvarede ud over 3 måneder. Når resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil det nok belyse disse forhold yderligere; jeg tror, der er ting her, vi må se på.

Jeg tror i øvrigt, at de planer, man arbejder med i socialreformkommissionen om en ny social struktur, vil gøre det muligt at gøre en mere effektiv indsats i sådanne tilfælde. Jeg noterede med glæde, at hr. Bundvad gav udtryk for, at man fra socialdemokratiets side var villig til at gå ind i en fordomsfri forhandling om den kommende sociale struktur. Jeg må tilføje, at regeringens tanker ikke udelukkende drejer sig om strukturen, og det gør arbejdet i socialreformkommissionen heller ikke; der er i høj grad også tale om at arbejde for at give den et bedre indhold. Det skal jeg komme tilbage til under behandling af det næste punkt. Jeg tror som sagt, at får vi en ændret struktur, vil det også være muligt at gøre en mere effektiv indsats i disse tilfælde. Det er som bekendt tanken i højere grad at koncentrere administrationen i kommunerne, men således at der stilles sagkyndig bistand til rådighed fra amtskommunen, og det er tanken at få en bedre socialmedicinsk indsats i stand ved et samarbejde også med praktiserende læger og andre.

Jeg vil afsluttende om forespørgslen sige, at jeg har forstået den således, at den giver udtryk for de mål, som man ønsker gennemført på længere sigt, men at der kun på enkelte punkter er tale om forslag, som man tænker sig gennemført omgående. Der er i det store og hele tale om mål, som regeringen kan være enig med forespørgerne i at stræbe imod. Skulle jeg pege på et punkt, som regeringen må lægge vægt på ud over dem, der indgår i forespørgslen, skulle det være at møde de sociale vanskeligheder i tide ved en forebyggende og behandlende familiecentreret indsats, altså en udbygning af rådgivning og oplysning; en mere aktiv socialpolitik.

Jeg må imidlertid over for de forslag, der er stillet her om en række forbedringer

på enkeltområder, fremhæve vigtigheden af at se på ønskerne om sociale forbedringer i sammenhæng og afveje de forskellige behov med udgifterne ved at imødekomme disse behov. Jeg minder her om, at vi stadig stilles over for nye sociale opgaver. F. eks. havde vi i sidste uge en debat om narkotika-problemet, som, hvis det skal løses, vil kræve en betydelig indsats og indsats af betydelige midler. Men dette bør ikke ske på bekostning af behov hos andre grupper, det bør ikke ske til skade for udbygningen af den øvrige børne- og ungdomsforsorg eller forsorgen for handicappede.

Jeg skal til slut blot sige, at jeg må afvise påstandene om, at der på nogen måde er tale om en pause i den sociale lovgivning, og ganske stiltørdigt gøre opmærksom på, at når hr. Bundvad nævnedes, at der var sket fremskridt under den socialdemokratiske regering, drejede det sig for flere af lovenes vedkommende om fremskridt over en længere årrække. Regeringen vil også over en årrække kunne pege på tilsvarende forbedringer, men forløbig har der kun været et år til arbejdet.

Boligministeren (Hastrup): I sin motivering for forespørgslen gav hr. Bundvad udtryk for ønsket om, at enlige mødre ligestilledes med ægtepar ved anvisningen af boliger. Det forholder sig sådan, at de regler om udlejning af almenyttigt byggeri, som er fastlagt af boligministeriet, ikke sonderer imellem boligsøgende ægtepar og boligsøgende enlige, når der er børn i husstanden. Her er der altså ligestilling. Reglerne kan imidlertid komme i konflikt med de kommunale boliganvisningsregler. Ifølge loven er det overladt til de enkelte kommuner selv at fastlægge deres boliganvisningsregler. Boliganvisningen tager sigte på, at lejlighedsstørrelse og familienstørrelse så vidt muligt kommer til at svare til hinanden, og det er derfor givet, at børnefamilierne i almindelighed må have fortrinsret til de større lejligheder. Kommunerne søger ofte at tilrettelægge så smidig en praksis som muligt og herunder også at tage de fornødne hensyn til enlige mødre og andre befolkningsgrupper med vanskelige forhold. Jeg er imidlertid bekendt med, at i visse kommuner tildeles værelser efter